

SAMARIJAN

Letnik XVI

številka 2

oktober 2018

Lepota jeseni
Noč ima svojo moč
Obisk v Begunjah
Selitev društva

Predavanje:

V SRCU PROSTOR ZA DRUGE

V SRCU PROSTOR ZA DRUGE

Predavanje Milana BIZANTA
na tradicionalnem samarijanskem srečanju na Hajdini pri Ptujju

Alojzija, Ljubljana

Polna pričakovanj, hrepenjenja po druženju in zlasti vedoželjnosti po novem, sem se odpravila prekrasnemu dnevu naproti. Takšni dnevi so vedno nekaj izjemnega, priložnost, ki se ne vrne.

In že smo v Hajdini.

Lep, srčen dan se je pričel že na naših skupnih vožnjah do Hajdine. Sledi uvodni pozdrav predsednice društva Sonje. Še predstavitev predavatelja **Milana Bizanta**, supervizorja v društvu. Pove, da je bila priprava predavanja na temo odnosov za samarijansko srečanje, zanj pravi izziv.

Tema predavanja:
V srcu prostor za druge
s podnaslovoma:
Kako je odnos konstitutiven in Prostovoljstvo in prostovoljstvo na Samarijanu.

Živimo v zahodni družbi, individualnost je edina šansa, da človek obstaja. Pomembne so pravice, postaviti se zase, skupini se ne podrejamo. A ni povsod tako. V Aziji ima velik pomen skladnost v skupnosti, hierarhija, osnovna je vljudnost. Prostovoljstvo je dragoceno za kohezivnost v družbi.

Kako je odnos konstitutiven? Ko so starim staršem podarjeni vnuki, je to nov odnos, nova identiteta, zato so odnosi zelo pomembni. Ne moreš biti babica ali dedek, če se ne rodi vnuk. On te naredi babico ali dedka. To lahko postaneš le skozi odnos z vnukom.

Predavatelj je navajal Martina Bubra. Buber, ki je veliko pisal, je v starejših

letih svojega življenja izjavil, da bi bilo bolje, ko bi se v mladih letih raje kot s knjigami, ukvarjal z ljudmi. V odnosu se prebudi odnosni del mene. To je dar in ta zaživi v srečanju. Kakor je za melodijo potrebno več tonov, ne le eden. Človek postane polno človek v odnosu z drugimi. Odnos je vzajemnost. Moj ti deluje name. Jaz ne morem biti polno jaz brez drugih. Za odnos se moramo predati, ne prodati. Če smo v stiku z drugimi, ne izgubimo nujno lastne identitete. V občestvu je prostor, odprtost do drugih.

Tudi Susan Cain se veliko ukvarja z odnosi: ugotavlja, da ekstra/introvertiranost ne vpliva odločilno,

kako se ljudje znajdemo v odnosih. Ekstravertirani ljudje odnose hitreje vzpostavijo, vendar to nič ne govori o globini, pristnosti, iskrenosti in povzanosti v odnosu.

Oba zanimiva avtorja, ki ju je g. Bizant navajal, veliko pišeta o odnosih. Od obeh velja prebrati kakšno knjigo, da bi izboljšali odnose z našimi bližnjimi.

Vsak človek ima svojo vrednost. Od vsakega, tudi od naših stalnih klicalcev na telefonu, se lahko veliko naučimo. Nekaj primerov, ki govorijo o odnosih:

- a) 80-letni mož ohranja odnos s svojo dementno ženo, ki je v domu starostnikov. Ne prepozna ga več, ampak on ohranja stik zaradi odnosa, ki sta ga imela in ki njega določa (je mož, prijatelj, zaupnik ...)
- b) Na fronti vojak pobere svojega mrtvega prijatelja vojaka. Močno ranjeni ne more umreti, dokler prijatelj vojak ne pride ponj na frontno črto.
- c) Irski pregovor: »Ljudje živimo v zavetju drugega.«
- d) Hammersguel, generalni sekretar OZN pravi: »Če bližnjega ne dosežemo je to zato, ker mu nočemo dati svojega življenja.«
- e) Bratec daruje sestrici kri misleč, da s tem daje svoje življenje za ozdravljenje sestrice.

f) Slovaška po II. svet. vojni v času trdega komunizma: V kleti se zbere več ljudi, kot je dovoljeno, nekdo zaigra na kitaro. V prostor vstopi od države imenovan človek ter zahteva od kitarista osebni dokument. Naenkrat mu vsi ljudje v prostoru ponudijo svoje dokumente in človek odide, ker je bil preveč zmeden. Morda ga je bilo tudi strah.

Naše temeljno življenjsko poslanstvo so odnosi. Ko je sočlovek ljubljen, bo odnos zaživel. Starši naj bodo bolj starši (ljubezen) kot vzgojitelji. Na koncu ugotovimo, da je življenje dar. In zadnja šansa, da človek spozna, kdo je, je v smrtni uri.

- a) Človek je polno človek v odnosu (konstitutivnost).
- b) Zakaj je bil Samarijan privlačen za vstop?
- c) Zakaj vztrajamo s prostovoljstvom pri Samarijanu, kaj nam daje notranjo moč?

Ne moreš biti v odnosu, če nimaš čuta do sočloveka. Vesel si, da imaš sočloveka, da daješ in da ti tudi on nekaj da. Vsi dajemo, vsi dobivamo. Dobro je, da se zavedamo, da nam je mar, da napredujemo in da smo na področju odnosov na poti. Onkraj ožjega pogleda, kako pomagati posamezniku, je zaupanje. Je nekaj

Najslabša za odnos je brezbriznost. Brezbriznost je hujša od sovraštva. V brezbriznosti ni odnosa. Če te kdo napade, ga glej v oči, to je zadnja priložnost, da napadalca omiliš, preprečiš agresivnost. Na ta način z njim lahko vzpostaviš odnos.

Odgovor na brezbriznost je tudi prostovoljstvo. S prostovoljstvom vnašaj medsebojno zaupanje. Kot prostovoljec se odzivaš za druge, sočloveku daš svoja čustva, misli, svoj čas, prostor.

Izobraževanje smo zaključili s kratko delavnico: v manjših skupinah smo s pogovorom poskušali dati odgovor sebi in drugim na tri vprašanja:

večjega, kar se gradi med ljudmi, v družbi.

Z radostjo v srcu sem takoj po zaključku predavanja in piknika ugotovila, da mi je bil Samarijan podarjen, četudi sem kot nova prostovoljka morala vložiti precej truda v uvodno usposabljanje. Samarijan je pravi diamant.